

CASA ON VA NÀIXER RAQUEL

vam anar a la Vaquera on vam estar 7 anys. Allí vaig conèixer al meu home, que és del mas de Coca i guardava per allí. Quan ens vam casar vam vindre ací. Aleshores m'agüela encara vivia i a la casa del costat estava Pura.

Com era la seua vida en aquell temps?

Molta fam teníem. Però mira, hi havia molta més gent pels masos del voltant i de festes en feiem totes les que calien. Al cafe Baix-terra ball en Pasqua i d'altres dies festius. Al mas d'En Rieres a Sant Antoni.

Ha millorat la qualitat de vida en el transcurs del temps?

Home, nosaltres ara estem prou bé. Fa uns vint anys que tenim llum a casa i des de fa uns 6 o 7 anys aigua corrent aprofitant la canonada que va a Tírig. Açò m'ha anat molt bé perquè abans m'allargava allà a la font de Murta a rentar la roba i ara ho faig ací.

En quant a la feina... puix mira, al jornal. Tenim ametlers, garrofers i oliveres però de tot molt poc.

Noten a faltar algun tipus de servei?

Més que res el telèfon. Pensa que no tenim cotxe i per qualsevol cosa o necessitat cal que vingue el nostre xic (Ezequiel) a dur-nos. A més a més he sentit dir

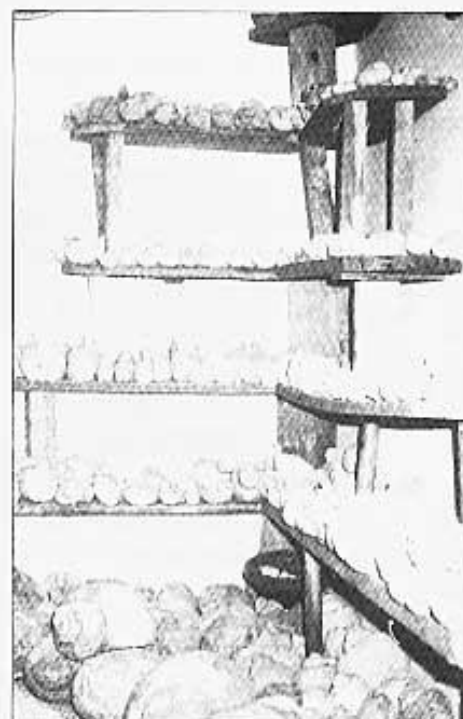
MAS DE SABOIA

que l'autobús que portava els xiquets a l'escola, d'ara endavant ja no ho farà. Nosaltres anàvem al poble moltes vegades amb eixe autobús, ja m'explicaràs que farem ara si això és cert.

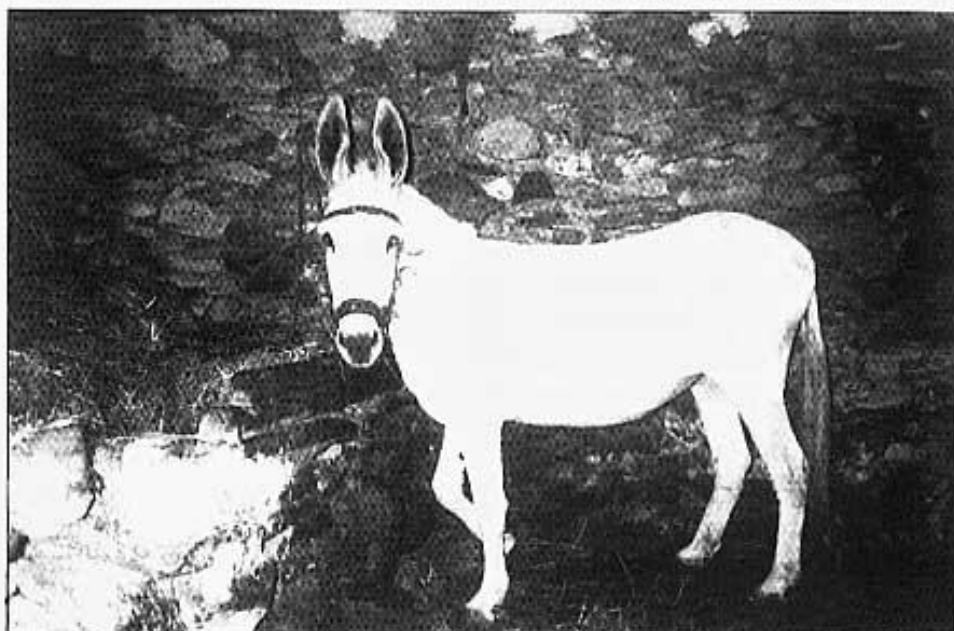
En aquest punt arriba Francisco Albert Rodrigo, el seu home, amb la motet i quasi al mateix temps Ezequiel i la seua filla Eva...

Francisco, eixa col·lecció de fòssils és obra seua?

Ja fa set o vuit anys que n'arreplego. De vegades vaig a buscar-ne i... mira, m'he fet aquestes prestatgeries per posar-los tots junts. Poc a poc he anat fent pisos perquè ja no hi cabien.

COL·LECCIÓ DE FÒSSILS

AGARRO L'ANIMAL I VAIG A TREBALLAR UN RATÓ...